

תת"ע 3568/11/22 - מדינת ישראל נגד מוסטפא דלאשה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3568-11-22 מדינת ישראל נ' דלאשה
תיק חיצוני: 10158417609
בפני השופט אבישי קאופמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם מוסטפא דלאשה
החלטה

בתיק זה ניתן פסק דין בהיעדר התייצבות, לפיו נגזר על הנאשם קנס בסך 800 ₪, בגין עבירת מהירות.

הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין, טען כי לא קיבל כלל את הזימון לדיון והמאשימה הגישה התנגדותה לבקשה, מהטעם שהבקשה הוגשה באיחור.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

ראשית, מקובלת עליי טענת המאשימה כי הבקשה מוגשת באיחור, לאחר יותר מ-30 יום מהמצאת פסק הדין לידי הנאשם. כאמור בתגובה המאשימה ובהתאם לאישור המסירה שבתיק, פסק הדין הומצא לנאשם ביום 25.12.22, והבקשה הוגשה ביום 5.4.23.

הנאשם לא התייחס כלל לעניין זה בתצהירו, לא סתר את אישור המסירה והסתפק בטענה כללית - בגוף הבקשה ובלא פירוט בתצהיר - כי למד על פסק הדין מבדיקה במרכז הגבייה. כאמור המדובר בטענה שלא פורטה בתצהיר, לא הוסבר מדוע ומתי פנה הנאשם למרכז הגבייה ולא ניתן כל הסבר לאישור המסירה החתום לכאורה בידי הנאשם עצמו.

לפיכך, צודקת המאשימה בטענתה בהקשר זה באשר לצורך בקבלת הסכמה ואין צורך להוסיף והרחיב מעבר לכך. דומה כי די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה, אולם גם מעבר לכך מצאתי כי אין לקבלה.

בהתייחס לזימון לדיון טען הנאשם כי לא קיבל כלל את הזימון, ועל פי אישור המסירה שבתיק הזימון שנשלח אליו הוחזר בידי הדואר מאחר ולא נדרש על ידו. אכן אין מדובר באישור מסירה "חזק", אולם הנאשם כלל לא התייחס אליו, לא טען דבר וחצי דבר בהקשר, לא הסביר מדוע לא פנה לסניף הדואר לקבלת הזימון ובתצהירו אף סתירה פנימית כאשר לצד הטענה שלא קיבל כלל את הזימון הוא מוסיף כי אי ההתייצבות נבעה "מטעות אנוש", טענה שאינה עולה בקנה אחד עם הטענה שלא קיבל כלל זימון.

לגופו של עניין נטען בבקשה כי "סיכויי ההגנה גבוהים", מאחר "ולא ביצע את העבירה ו/או העבירה בוצעה כאשר עבד כנהג אמבולנס".

גם טענה זו כוללת סתירה פנימית, על הנאשם להחליט האם נהג במהירות החוקית או חרג ממנה מכוח צורך כנהג אמבולנס, ובתצהיר הנאשם אין כל התייחסות לשאלה זו, ומובן שאין ראייה או אף טענה של ממש כי מדובר העבירה בוצעה בעת נסיעת חירום.

יוער המובן מאליו כי עצם נהיגה באמבולנס אין בה היתר לביצוע עבירת מהירות, אלא אם יראה הנאשם כי אכן מדובר היה בנסיעת חירום בתפקיד, שהרי בעת נסיעה "מנהלתית", מחויב גם רכב בטחון לציית לכל הוראות החוק.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי דין בקשת הביטול להידחות, וזאת במיוחד במקרה בו על הנאשם נגזר עונש קל יחסית של קנס מתון שאינו עולה אלא במעט על ברירת המשפט.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ג, 27 אפריל 2023.